

vil det sees, at den paaregnede forøgede Udgift for 1868, i Alt 27,949 Rd. 18 $\frac{1}{2}$, i det Væsentlige hidrører fra Garnisonernes forøgede Styrke.

ad IV. F. og G. Samme Beløb som for Finantsaaret 1867--68.

ad V. Den grønlandske Handel.

I medfølgende, af Handelsdirectoratet udarbejdede Budgetforslag ere Indtægterne og Udgifterne paa enkelte Poster nær, som sædvanlig, optagne efter Gjenremsnit af hvad disse have andraget i de sidste 5 Aar, 1862--66; angaaende de specielle Poster, som deels ere forandrede, deels ere tilkomne som nye, vil findes Oplysning i Anmærkningerne; isøbrigt fremgaaer det af Budgetforslaget, at Handelen i det kommende Aar agtes fortsat paa sædvanlig Maade, og Reformer af større Betydning paatænkes i alt Fald ikke for Liden. Spørgsmaalet om mulige Forandringer i Handelens Overbestyrelse er i Overensstemmelse med det af Folkethingets Finantsudvalg udtalte Ønske holdt aabent, idet Posten som Directeur for Handelen, som ved indtruffet Dødsfald blev vacant i Maret 1866, ikke er bleven endelig gjenbesat, men bestyres ved en dertil Constitueret. Som en Sag af almindeligere Interesse for Grønland skal man her nævne, at der i indeværende Aar er gjort Forsøg paa at oprette en Sparekasse for Nordgrønland. Ministeriet modtog nemlig i December Maaned 1866 en Indstilling fra Inspecteuren i Nordgrønland angaaende Oprettelsen af en saadan Kasse, hvori han fremhævede, at en af de væsentligste Hindringer for den grønlandske Befolknings Fremgang i materiel Henseende er dens store Mangel paa Sparommelighedsfunds og ringe Begreb om Eiendom og navnlig om Penge, og at det altsaa kan forudsættes, at, hvad der kan gøres for at udvikle dette Begreb, væsentlig vil bidrage til Befolkningens Opkomst. Hidtil have Grønlænderne saagodtsom slet ikke haft nogen Forestilling om, at Penge kunne gøres frugtbringende, og en Forrentning af Penge har for de Indfødtes Vedkommende aldrig fundet Sted, men det træffer dog temmelig hyppig, især paa de gode Fangeider, at Grønlænderne faae flere Penge mellem Hænder end de have øieblikkelig Brug for, og forsaavidt de da ikke strax bortødsle dem til de alleruødvendigste Ting — hvad der er det Almindelige — anmode de en Europæer, i Reglen vedkommende Handelsbetjent ved Stedet, om at gjemme Pengene for dem. Dette har bragt Inspecteuren paa den Tanke, at Oprettelsen af en Sparekasse, hvori ganske smaa Beløb modtoges til Forrentning, ikke alene vilde være en hensigtsmæssig Foranstaltning, hvorved Grønlændernes Begreb om Capital kunde udvikles og mangen Indfødt afholdes fra øieblikkelig at bortødsle sine overflødige Indtægter, men at en saadan Institution tillige vilde finde en mere frugtbar Jordbund og bære rigere Frugter, end man efter Forholdene ellers kunde være tilbøielig til at antage. Til Begrundelsen af en saadan Sparekasse meente Inspecteuren derhos, at Nordgrønlands saakaldte Hjælpekasse kunde tjene, og at denne Kasses Midler, der ved Udgangen af sidste Regnskabsaar beløb sig til 10,000 Rd. i 4 pCt. Statsobligationer foruden en contant Beholdning af 690 Rd. 70 $\frac{1}{2}$, paa denne Maade kunde finde en passende Anvendelse; Kassens Midler ere nemlig for den største Deel tilveiebragte ved de Indfødtes egne Bidrag i den Tid, da Hvalfangsten gav saa rigeligt Udbytte, at Grønlænderne langtfra havde Brug for alle de Penge, de derved tjente, og da det ved Kongelig Resolution er bestemt, at Hjælpekassens Formue stedse skal tilhøre Grønlænderne og anvendes til deres Bedste, vil det ganske stemme hermed, at Kassens Midler anvendes paa den foreslaaede Maade. I Genhold til Inspecteurens Indstilling bifaldt Ministeriet derpaa under 21de Januar 1867, at der fra Begyndelsen af indeværende Handelsaar oprettedes en Sparekasse for Nordgrønland til Bedste for de Indfødte og Handelens Underbetjente af grønlandsk Herkomst eller med grønlandsk Familie, og at den nordgrønlandske Hjælpekassens Formue anvendtes til at danne en